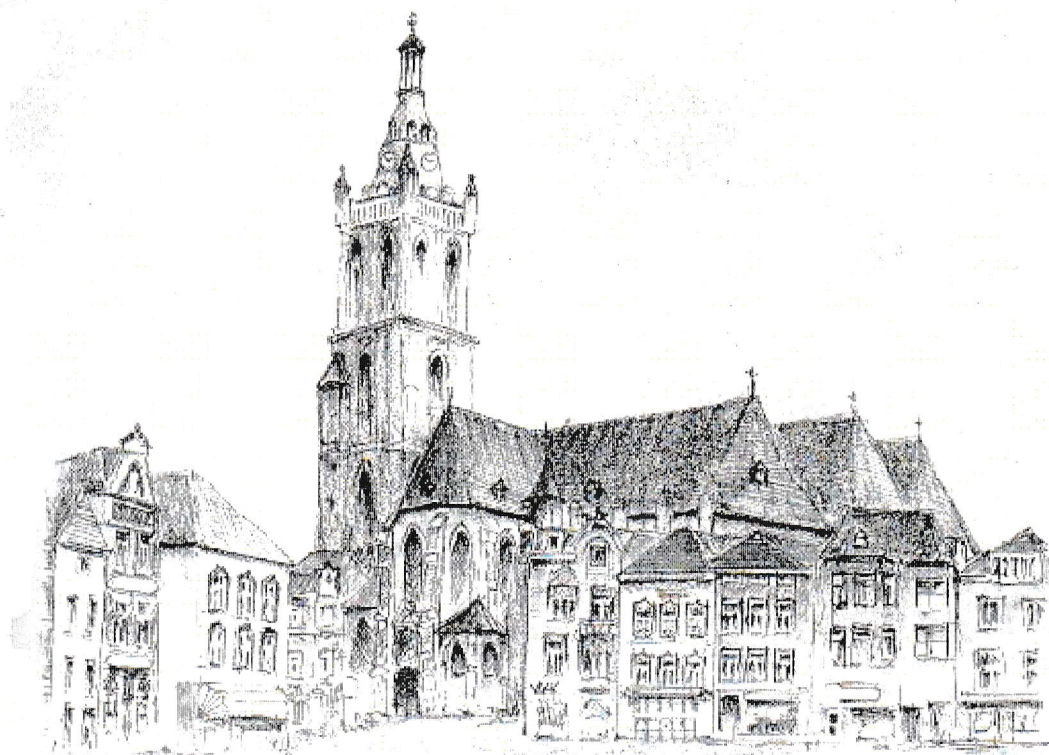

1927 - 2002

Jubileumuitgave ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan

75 jaar Scheidsrechtersvereniging Roermond en Omstreken.

Bij dit jubileum passen niet alleen woorden van felicitaties en gelukwensen. Lof en waardering zijn eveneens zonder meer op hun plaats voor de wijze waarop deze vereniging heeft gefunctioneerd en nog immer functioneert.

Persoonlijk heb ik in de gelukkige omstandigheid verkeerd om bijna 25 jaren als secretaris deel uit te mogen maken van het bestuur van de Scheidsrechtersvereniging Roermond en Omstreken.

In de loop der jaren was de vereniging zeer actief in de voetbalwereld in het algemeen en bij "het arbitrerem" in het bijzonder. Diverse voetbalverenigingen in de regio Roermond werden bezocht teneinde de spelers en begeleiders wegwijs te maken in de spelregels. Voor de jeugdafdelingen werden voorts de bekende spelregelwedstrijden en spelregellopen georganiseerd.

Bij de Scheidsrechtersvereniging Roermond staat met name het begeleiden van de scheidsrechters hoog in het vaandel. Men verzorgde en verzorgt nog steeds lezingen en andere activiteiten teneinde het peil van de referee te verbeteren. Mede als gevolg van het gevoerde beleid heeft de vereniging arbitrale kanjers voortgebracht. Frans Hugens en Frans Houben hebben hun niet geringe capaciteiten bij internationale wedstrijden kunnen tonen. Op dit moment zijn Chantal Clermonts en Eugène Theelen actief op internationaal niveau, beiden als assistent-scheidsrechter.

Verscheidene leden hebben voorts in het Betaalde Voetbal en de top van het amateurvoetbal mogen arbitrerem.

Bij Roermond heeft men verder steeds aandacht voor het sociale gebeuren. Plezier, kameraadschap, collegialiteit (in de arbitrale wereld rivalen!) zijn hierbij typische kenmerken.

De Scheidsrechtersvereniging Roermond en Omstreken heeft tijd noch moeite gespaard om dit 75-jarig jubileum te organiseren. De eerste activiteit, het organiseren van het Nederlands Kampioenschap spelregels voor scheidsrechters, was een daverend succes. Ik wens iedereen, mede namens het districtsbestuur van de COVS Zuid II een plezierig jubileumfeest en veel succes in de toekomst toe.

A.H.M. Hillen, voorzitter COVS Zuid II.

Het heuglijke feit dat de scheidsrechtersvereniging Roermond en omstreken dit jaar het 75-jarig jubileum viert, is terecht de nodige aandacht waard.

Opgericht in 1927 in een tijd dat de “scheids” op de velden gezag uitstraalde en met respect tegemoet getreden werd. Zijn beslissingen werden zonder morren aanvaard. Helaas, de tijden zijn veranderd.

De scheidsrechter anno 2002, die iedere zaterdag en zondag zijn “vak” met veel liefde, toewijding en plezier uitoefent, is in toenemende mate het mikpunt van kritiek. Niet zelden wordt verbaal en zelfs fysiek geweld niet geschroomd.. Een slechte ontwikkeling ! Het besef moet doordringen dat de scheidsrechter ook maar een mens is en dat een mens in de uitoefening van zijn vak of hobby fouten kan maken. Bovenal pleit ik op deze plaats dus voor meer respect en waardering voor de “onafhankelijke” op de velden.

Met voldoening kunnen bestuur en de ruim 50 leden van nu dus terugzien op het pionierswerk in de beginjaren. Dit rijk geïllustreerde jubileumboek getuigt daarvan.

Namens het Stadsbestuur van Roermond mijn welgemeende gelukwensen aan de jubilerende vereniging met deze bijzondere verjaardag ! Moge 22 november voor bestuur en leden een onvergetelijke dag worden.

Ik hoop dat dit jubileumjaar een goede aanzet vormt voor een verdere succesvolle toekomst, mede ook tot uw aller persoonlijke voldoening.

Roermond, oktober 2002

Ab de burgemeester van Roermond,

Een jubileumjaar

Een jubileum betekent feest, betekent blij zijn en goede herinneringen ophalen.

Bij de voorbereidingen van de jubileumuitgave ter gelegenheid van ons 75-jarig jubileum worden de oude geschriften nog eens tevoorschijn gehaald.

Bladerend in de jubileumuitgave van het 60-jarig jubileum zie ik de namen van mensen die dit jubileum niet meer kunnen meemaken:

Wim Pustjens, oud-voorzitter van district Zuid II van de COVS en van 1947 tot 1952 lid van onze groep, Piet Kommeren, voormalig voorzitter van de DSC Zuid II.

Ik zie de namen van de mensen die mede onze vereniging hebben gemaakt tot wat zij is, een vereniging die een goede naam heeft hoog te houden: ons bestuurslid en trainer Herman Teeuwen, mijn voorganger Frans Houben, de organisatoren Ton Bierbaum en Hein Hendrix.

Ons jubileum betekent blij zijn en goede herinneringen ophalen.

Blij zijn, dat wij deze mensen hebben gekend. Blij zijn en dankbaar voor wat zij betekend hebben voor onze vereniging. Blij zijn met alle goede dingen die wij persoonlijk hebben gedeeld met deze mensen. Dankbaar voor de vriendschap die wij van hen hebben ontvangen. Dankbaar ook voor de vriendschap van zovele anderen, ook van u.

Een jubileum betekent herinneringen ophalen aan mooie momenten. Die mooie momenten zijn er volop geweest. Een deel van deze herinneringen zijn opgetekend in dit boek.

Een jubileumfeest betekent echter ook: vooruitkijken naar de toekomst. Een toekomst die niet gemakkelijk zal zijn. Het scheidsrechttersaantal daalt nog steeds; het lijkt een logisch gevolg dat een scheidsrechttersvereniging deze tendens volgt. Wij mogen ons daar echter niet zonder meer bij neerleggen. Van ons gedrag, correct en enthousiast, dient een wervende impuls uit te gaan.

Voor alles moeten wij zorgdragen voor een kwalitatief goede vereniging.

Een vereniging die de instrumenten aanreikt om het niveau van haar scheidsrechtters op een goed peil te brengen en te houden. Onze vereniging moet een bindende factor zijn voor mensen die een gezamenlijke hobby hebben. Een vereniging van mensen die elkaar steunen om van die hobby iets waardevols te maken. Waardevol voor de scheidsrechter zelf, maar ook waardevol voor de anderen, waarmee wij ons leven en onze hobby delen.

Dat kan een bestuur niet alleen, daarvoor is de inzet van allen noodzakelijk. Als deze inzet er is, zal bij de viering van het volgende jubileum weer gelden:

Ons jubileum betekent feest, betekent blij zijn en goede herinneringen ophalen.

Ik wens ons allen toe dat de voorzitter in 2027 deze woorden kan herhalen.

Mia Triepels-Peeters

Voorzitter Scheidsrechttersvereniging Roermond e.O.

Fair Play

Als voorzitter van de VVON afdeling Limburg wil ik graag ingaan op uw uitnodiging om een stukje te schrijven in uw jubileumuitgave.

Bij het 75-jarig jubileum van de scheidsrechtersvereniging Roermond en omstreken passen niet alleen felicitaties maar vooral ook woorden van lof en waardering voor deze sympathieke vereniging, die net zoals de VVON fair play hoog in het vaandel heeft staan.

Elk jaar bij de Limburgse kampioenschappen veldvoetbal van de COVS ervaar ik hoe positief jullie daaraan mee doen.

Ook heb ik eens een lezing mogen houden over de relatie trainer-scheidsrechter in jullie clublokaal. Daar proefde ik al dat de sfeer bijzonder goed is en dat er wederzijds respect voor elkaar is.

Ook zijn jullie graag geziene gasten op het jaarlijks voetbaltreffen scheidsrechters – trainers – gehandicapten dat georganiseerd wordt door de COVS en de VVON, gesteund door de KNVB, waar de onderlinge verstandhouding wordt versterkt en er steeds meer begrip voor elkaar wordt opgebracht.

75 jaar bestaan is een lange tijd waar jullie gerust bij stil mogen staan. Het bestuur en de leden wens ik een plezierig jubileumfeest toe en samen met de de VVON nog veel fair play.

L.J.A. Janssen
voorzitter VVON afdeling Limburg

28 november 1927 /2002

Normen en waarden.

Ik heb de feestgidsen die ik in de loop der tijd heb verzameld er maar eens op nageslagen. Het is weliswaar geen wetenschappelijk onderzoek, maar tóch; een bijdrage zoals deze zou je moeten beginnen als volgt.

‘Gaarne heb ik aan het verzoek van uw voorzitter voldaan een bijdrage te leveren aan uw feestgids in verband met uw jubileum. Het is mij een genoegen.....’

Meestal zijn dat bijdragen van burgemeesters, voorzitters van overkoepelende organisaties of andere witte boordndragers. Hoeveel van die bijdragen zou zo’n burgemeester jaarlijks schrijven? Zou hij of zij het wel menen? Je moet het in een feestgids toch niet in je hoofd halen een aantal onaardige zaken aan het papier toe te vertrouwen! Je gaat het feestje toch niet bederven?

Dat was ‘vroeger’zo. Als wij in onze tijd het in ons hoofd haalden pa met ‘je’ of ‘jou’ aan te spreken kregen we een klap op onze kop. Die tijden zijn, gelukkig, ook veranderd. Maar ten goede? Tegenwoordig zijn we zover dat we alles tegen elkaar kunnen en mogen zeggen; op straat, op de tv, in de krant en ook op het voetbalveld. Alles ?? De Fortuijn-norm??

Al snel beland je dan in een discussie over normen en waarden. Maar welke norm hanteer je zelf? De Balkenende-norm; de Jol-norm of gewoon de norm van Jan met de pet. Wat dit dan allemaal ook moge betekenen. Wat betekende het “vroeger”?

Sprekend over de scheidsrechter in de maatschappij stelde René Höppener, oud-burgemeester van Roermond in zijn bijdrage ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van uw en mijn scheidsrechtersvereniging; ‘‘Ook daar is veel ‘sportief’ samenspel nodig bij de opbouw van een levendige gemeenschap’’.

‘‘Sportiviteit en ook wederzijds respect worden rond het speelveld geleerd en beproefd’’, schreef Jan Daniëls, ook oud-burgemeester van Roermond in uw feestgids van 25 jaar geleden. Tijden waarin we niet zo bezig waren met normen; ze waren er gewoon.

En nu, vandaag de dag, dan?

Het valt niet te ontkennen dat de escalatie van de vervlakking in onze maatschappij zich vooral heeft verplaatst naar onze voetbalvelden. Discriminerende spreekkoren, brandstichtingen, vechtpartijen, het gooien van allerlei voorwerpen, (doods-) bedreigingen..., het heeft niets, maar dan ook niets meer met voetbal te maken. Er moet gehandeld worden. De bussen en treinen, of wat daarvan nog over is, moeten niet meer rechtsomkeert maken, maar rechtstreeks naar een heropvoedinggesticht rijden. En er niet eerder uit, dan na het behalen van het brevet ‘Normen en waarden in de maatschappij van vandaag’.

Wordt scheidsrechters dan gemakkelijker? Ik denk het niet. Het spelletje blijft hetzelfde; de spelregels veranderen niet. Alleen zal de kakofonie van fluitsignalen voor normen en waarde-overtredingen teruggebben tot een aangenaam kabbelend ruisend beekje.

Utopie?

Ik mag graag omzien. Terugkijken in het verleden. Niet omdat het toen zoveel beter was, maar wel om er van te leren en er vandaag de dag je voordeel mee te doen. En als je dan terugkijkt kom je tot verrassende ontdekkingen.

Afsluitend wil ik dit verhaal toch aan u kwijt.

Piet Straus, een van de oprichters van onze scheidrechtersvereniging, verzorgde in de jaren 1920-1930 spelregelcursussen bij de Midden-Limburgse voetbalverenigingen. En we citeren Piet Straus zelf; "Er bestond grote belangstelling voor deze avonden, vooral bij de voetbalverenigingen. Dit blijkt wel uit het feit, dat bij Piet Straus te Maasniel 101 man aanwezig waren". Ik was toen nog niet tot leven gewekt! Ik kon toen dus ook niet bevroeden dat ik van die voetbalclub, nu in 2002, voorzitter zou zijn. Een ding kan ik u wel verzekeren. Een spelregelcursus in 2002 zal géén 101 bezoekers trekken.

Tot slot.

Ik heb ter afsluiting geen stichtende woorden aan bestuur en leden.

Of het moet zijn dat ik de hoop mag uitspreken dat uw en mijn scheidsrechtersvereniging in de toekomst nog vaak van dit soort jubilea mag vieren.

In die zin, proficiat en op naar de 100 jaar.

Huub Boots.

Reuver 14-12-'69

Geachte Glier.

Naar aanleiding van uw schrijven van 21-11-'69 geef ik hiermee enige inlichting van mij.

Geboortedatum 14-6-'37

Misdienaars elfstal en buurt elfstal
te Rechtsbuiten en midvoor.

Lid geweest van scheidsrechtersvereniging
Venlo en Omstrepen van af 1959-1960
Seizoen. Ik heb aan mijn financiële
verplichtingen voldaan. Bewijsstuk
heb ik aan gevraagd.

met vriende sportgroeten.

Th. Spee.

Scheidrechter K.N.V.B.
Huisnummer 8-1-14

In 1969 een aanbeveling:
het misdienaarselftal.

Frans Houben

Toen ik voor het schrijven van dit artikel mijn archief in dook, viel mijn oog op een foto uit 1987. Een foto van het toenmalige bestuur van de COVS-groep Roermond. Frans Houben was toen voorzitter. Op die foto, met op de achtergrond de kiosk en de monumentale Munsterkerk op het Roermondse Munsterplein, daar stond natuurlijk ook Frans op. Frans had zichzelf op die foto op de tweede rij genesteld; zo was Frans, zichzelf nooit op de voorgrond plaatsend. Eigenlijk paste die eigenschap niet bij de rol die ook in 1987 begon, die van scheidsrechter betaald voetbal. Want daar moest je je wel eens op de voorgrond kunnen plaatsen. Bij die eerste wedstrijd in het betaald voetbal, FC Twente-Veendam(3-0) op 24 mei 1987, hoefde dat in ieder geval niet. Frans bracht het er zeer goed vanaf.

Frans was niet de eerste Roermondse COVS-er die het tot het betaalde voetbal bracht. Een andere Frans(Hugens) was hem voorgedaan en fungeerde als grensrechter bij de interland Nederland-Zwitserland op 22 maart 1953. De bekende Engelse referee mr. Laef was toen scheidsrechter. De andere grensrechter was Gerrit Eeden, later COVS voorzitter Nederland.

Frans werd voorzitter in een tijd dat het crescendo ging met de Roermondse COVS. Hij volgde (toen kapelaan) Jos Schmeits op. Meer dan 100 leden hadden wij in die tijd. Een tijd waarin wekelijks de zweetdruppels stroomden tijdens en na de trainingen. In die tijd was de hoofdklacht dat ná die trainingen het verloren gegane vocht niet direct aangevuld kon worden; er was op het Philips-veld aan de Maasnielse dr.Philipslaan geen tap aanwezig!

Het was ook de tijd dat wij het al lang uit de mode geraakte lange ondergoed van onze voorganger Harry Korsten konden bewonderen... Je moet er niet aan denken dat Korsten zich in een hedendaagse string had moeten steken.

Frans leerde ik pas goed kennen in de voorbereiding naar het 50-jarig bestaan. Frans was toen secretaris van het feestcomité onder leiding van Ton Bierbaum. Ook toen al waren de vergaderingen met Frans een verademing. Ontdaan van stress en hoog oplopende meningsverschillen was Frans het rustpunt; eerst tweemaal nadenken en dan doen. Frans was onderwijzer. Hij was dagelijks doende met kinderen die niet de makkelijkste waren. Dat kwam hem toen goed van pas. Ook later als voorzitter en betaald voetbal scheidsrechter. Rustig maar resoluut. Kalm maar duidelijk. Sober maar helder.

Afsluitend wil ik u het volgende niet onthouden.

Het is een citaat uit de jubileumuitgave 1927-1987, ter gelegenheid dus van ons 60-jarig bestaan.

“Een terugblik is prachtig. Aanbevelenswaardig voor ieder lid natuurlijk persoon in en buiten de COVS. Maar niet té lang. Het leven gaat immers intussen door. En waar we een hekel aan hebben is stilstand.

Het 40-jarig bestaan mochten we beleven. We herinneren ons het 50-jarig jubileum.

En nu dan de 60-jarige leeftijd.

Een vereniging kan alles overleven. Een mens enkele jubilea. Straks, bij het 70- jarig bestaan hopen we er weer bij te zijn. Jos Schmeits zal onze eeuwigdurende voorspraak zijn.

Ook dan hopen we om te zien.”

Op het moment dat je deze regels van 15 jaar geleden weer leest, realiseer je je dat dit omzien niet voorbehouden is geweest aan Frans Houben. Hij verliet ons veel en veel te vroeg. De moraal van dit artikel kan er maar een zijn; Frans is weliswaar niet meer op deze aardbol, maar nog steeds in ons hart. En dat verdient hij ook. Een van de markantste leden van de Roermondse COVS.

Huub Boots.

Jef Crijs

Jef Crijs werd in 1927 geboren in Maastricht, waar hij ook zijn jeugd doorbracht. Als voetballer stond hij ooit in het doel bij de A1-jeugd van MVV.

Jef, die ondanks zijn meer dan 30 jaren in Roermond steeds Maastrichtenaar is gebleven, werd lid van onze vereniging op 1 januari 1959.

Als scheidsrechter floot hij zijn eerste wedstrijden in Indonesië (1957). Uiteindelijk bracht hij het tot de 1^e klasse amateurs. Zoals het toen gebruikelijk was bij de KNVB moest hij stoppen op 47-jarige leeftijd. Ook toen hij niet meer floot, trainde hij mee in de bossen rondom Bethanië. Hij was daarbij zeer fanatiek. Het verhaal gaat dat "Jef maar niet meer moest komen, want jongeren bleven weg, omdat ze zich schaamden omdat ze niet met die man op leeftijd mee konden komen".

Tot september 1975 was hij bestuurslid (en vice-voorzitter) van de groep Roermond. "Vanwege een belangrijke functie in de scheidsrechterscommissie" zeggen de annalen, legde Jef toen zijn functie in het bestuur neer. In 1978 werd hij secretaris van de (districts)-scheidsrechterscommissie. Tot 1996 verzorgde hij de aanstellingen voor de "grote KNVB". Eind 1998, vlak voor het bereiken van zijn 40-jarig COVS-jubileum hebben wij afscheid van hem moeten nemen.

Jef Crijs was trots op de groep Roermond, die in deze periode veel mensen in de top van het amateurvoetbal had. Hij wist zijn mensen ieder jaar te voorzien van goeie wedstrijden en deed dat naar eer en geweten.

Jef Crijs kende de stand op de ranglijst, hij wist welke wedstrijden derby's waren. Verenigingen die pas een akkefietje achter de rug hadden konden rekenen op een strenge, maar rechtvaardige leidsman.

Jef kende zijn pappenheimers, hij wist precies wie hij wel en niet moest bellen als er om kwart over twee nog een scheidsrechter gezocht werd. Aan het eind van het seizoen als de kampioenskandidaten om de titel streden en de bekercompetitie zijn hoogtepunt had, werd deze inzet beloond met een leuke aanstelling.

Ongetwijfeld zal Jef zich daarbij zijn eigen laatste wedstrijd herinnerd hebben. Bij gelegenheid van zijn afscheid als scheidsrechter werd hem de vriendschappelijke wedstrijd Heel - Fortuna toebedeeld, hetgeen voor de KNVB aanleiding was om eens navraag te doen bij de aansteller van de groep Roermond.

Jef Crijs kende ook de mens achter de scheidsrechter. Hij wist hoe belangrijk het thuisfront is en een telefoontje in een noodsituatie kwam bij hem nooit ongelegen.

Als iemand echter eens geen auto tot zijn beschikking had en Jef dan belde om zich af te melden voor een wedstrijd in het verre zuiden, gaf Jef steevast in zijn zangerig Maastrichts het antwoord: "Ach jong, dan geisse toch mit de trein....."

Velen bewaren goede herinneringen aan zijn "aanstellingsbeleid". Nadat de KNVB veel vrijwilligers op een zijspoor had gerangeerd, omdat professionals en de computer hun taken overnamen, leidden de aanstellingen nog vaak tot de verzuchting: "Dat was bij Crijs niet gebeurd."

Herman Teeuwen Award

Op 1 februari 1964 werd Herman Teeuwen lid van onze vereniging.

Bij zijn vertrek naar Amsterdam bleef hij lid, maar meldde zich tevens aan bij de Amsterdamse groep. Toen hij in 1971 in Roermond een betrekking aanvaardde, keerde hij weer terug.

De Scheidsrechters Vereniging Amsterdam schreef in haar brief van 17 maart 1971:

“.....Tenslotte kunnen wij U dhr. Teeuwen warm aanbevelen, het was steeds bij ons een voorbeeldig lid die de naam der COVS speciaal op het gebied van de spelregels vele malen hoog heeft gehouden.....”

Op 15 oktober 1973 werd Herman lid van het bestuur. Daar vervulde hij van 1980 tot 1985 de functie van penningmeester. Tevens werd hij steevast ingedeeld als er weer eens een jubileumcommissie moet worden samengesteld. Hij was ook vaste notulist bij onze jaarvergaderingen.

Hij was actief als rapporteur in de zaal en het veld en hij vertegenwoordigde meerdere malen ons spelregelteam bij wedstrijden als deelnemer en/of coach.

Zowel de KNVB, als de COVS hebben hem voor zijn verdiensten gehuldigd.

Naast het fluiten van veld- en zaalvoetbalwedstrijden bij de senioren en junioren was hij zeer actief tijdens de minitoernooien, na afloop van de reguliere competitie. Hier wist hij veel jonge mensen enthousiast te maken voor het scheidsrechtersvak.

In de jaren dat hij trainer was, mocht hij de komst van een nieuwe lichter scheidsrechters van nabij meemaken. Het was voor hem vanzelfsprekend dat hij zijn ervaring op hen overbracht; hij stond vele malen in zijn vrije uren als begeleider langs de lijn.

Zonder daarbij op de voorgrond te treden, was hij voelbaar aanwezig. Hij toonde een warme aandacht voor de mens, die (bij onze vereniging) toevallig scheidsrechter was. Ook binnen het bestuur was hij iemand die luisterde, zocht naar harmonie en altijd bereid was de andere kant van de zaak te belichten.

Zijn plotselinge overlijden tijdens een wedstrijd op 22 oktober 2000 was een grote schok voor ons allen.

Nog vaak, vooral op de wekelijkse trainingsavonden, wordt zijn naam genoemd.

De naar hem genoemde “Herman Teeuwen Award” is een herinnering aan zijn warme persoonlijkheid en is bestemd voor hen die in stilte zich bijzonder hebben ingezet voor onze vereniging.

Zaalvoetbalperikelen

Wij schrijven dacht ik, eind 1970, het zaalvoetbal wordt in midden Limburg nog maar zeer incidenteel beoefend, laat staan dat er scheidsrechters mee bezig zijn. Toch komt er in die tijd enige expansie in het aantal beoefenaars van het zaalvoetbal en dus ook de arbitrage.

Competitie was er niet, spelregels waren er wel en de incidentele toernooien moesten door scheidsrechters bezet worden. De deelnemers aan die toernooien, denk in den beginne aan het Kersttoernooi van Vesta in Melick, waren allemaal veldvoetballers. De regels zijn uiteraard in de loop der jaren flink veranderd doch een aantal regels zijn in de loop der jaren nooit veranderd en dat zijn onder andere: geen lichaamscontact en geen sliding.

Harrie Korsten zaliger, lid van de scheidsrechterscommissie, had de taak op zich genomen om een aantal veldscheidsrechters de regels van het zaalvoetbal bij te brengen.

Bij die uitverkorenen van het eerste uur was ik ook, in ons clublokaal Jan Jeurissen (de latere schoonvader van Gerrit Neeten) op de Markt in Roermond, werden enkele kandidaten klaargestoomd om met de Kerst in Melick volgens KNVB regels een toernooi te gaan fluiten.

Wie er in die tijd al bij waren weet ik niet precies meer, in ieder geval was daarbij Sjra Hulsbosch, Theo Vissers en ik dacht ook Huub Leijendekkers.

Het waren er meer maar op dit moment ontschieten mij de namen.

Het was de eerste keer dat er op dat toernooi volgens echte KNVB regels gefloten werd en het regende daar strafminuten. Harrie Korsten zat daar als preses van het scheidsrechterskorps het hele toernooi op de tribune en maakte de enige aantekening na de andere.

Het was wel het begin van een zaalvoetbalhistorie in het Midden Limburgse.

In het zuiden van Limburg was men een stuk verder, men had daar al een bescheiden competitie die door KNVB scheidsrechters gefloten werd. Korstens invloed bij de KNVB ging zo ver dat enige tijd later Sjra Hulsbosch de finale van het Nederlands kampioenschap in Ahoy in Rotterdam aangewezen kreeg, Sjra amper enkele toernooien ervaring achter de kiezen maar met een flair zoals wij dat van hem gewend zijn bracht het daar voor duizenden toeschouwers tot een goed einde.

Vervolgens ging het met de arbitrage en opleidingen crescendo, Theo Bams en Piet Stiphout werden achtereenvolgens commissielid zaalvoetbal. Het aantal zaalvoetbal scheidsrechters in onze regio steeg gestaag en de kwaliteit ook. Zonder anderen te kort te willen doen kon men rustig stellen dat regio Roermond in die tijd gewoon een aantal topscheidsrechters in zijn gelederen had zowel in de zaal als ook op het veld. In de zaal en daar gaat het hier om waren dat zonder meer Ger Weffers, Huub Leyendekkers en Ger Vossen. Regelmatig werden ook zij ingezet in het Zuid Limburgse waar regelmatig wedstrijden gespeeld werden op topniveau in sporthallen met overvolle tribunes. Limburg speelde in die tijd een belangrijke noot mee op nationaal niveau en wij bliezen daar als midden Limburgse arbiters een behoorlijke toon mee. Frans Houben had inmiddels een plaatsje weten te bemachtigen bij de landelijke scheidsrechterscommissie in Zeist en dat wierp zijn vruchten af voor het Limburgse zaalvoetbal. Ik werd de eerste officiële Limburgse international, kreeg tot 3 maal toe Nederland – België toebedeeld, de eerste keer in de Rodahal in Kerkrade, vervolgens nog een keer in Wychen en in Arnhem. In Kerkrade schreef mij de regionale pers radicaal de grond in, maar toen de wedstrijd enkele dagen later op TV kwam kon men zien dat die Zuid Limburgse persjongens het bij het verkeerde eind hadden.

Ook het buitenland bleek geen "verboden gebied" voor mij; 2 maal naar Parijs voor een meerdaags toernooi en 1 maal naar Duitsland en België.

Alle reizen moesten wij destijds maken met eigen auto, nu vliegen de internationals zeer comfortabel en krijgen daarnaast ook nog dezelfde vergoeding die de internationals op het veld krijgen.

Het zaalvoetbal groeide en Nederland kreeg de organisatie van het WK zaalvoetbal toebedeeld.

Een sprankje hoop om daar te mogen arbitreren werd de grond ingeboord toen wij vernamen dat de scheidsrechters die dat toernooi moesten fluiten, FIFA scheidsrechters moesten zijn. Frans Houben en naar ik meen te weten Jos Heutink hebben zich daartegen verzet wat tot gevolg had dat Nederland naast een FIFA scheidsrechter, een echte zaalscheidsrechter en een reserve mocht leveren.

Betaald veldscheidsrechter van Gastel had de FIFA badge en werd klaargestoomd om te fluiten, een collega uit het westen had betere papieren dan ik dus het ging over, tot ik een schrijven kreeg dat ik als reserve was aangewezen voor Arnhem. Boos dat ik was, weigerde ik en zelfs Frans Houben kon mij niet op andere gedachten brengen. Later bleek dat ik mij zelf zowel op materieel als financieel gebied flink tekort had gedaan. Alle scheidsrechters en reserves kregen een nieuw Fifa uitgaanstenuue, 2 complete scheidsrechterstenuues inclusief trainingspak schoeisel en jack. Verder kregen zij voor elke dag dat het WK duurde de toen geldende dagvergoeding van zo'n 175 Zwitserse franks. Een kater maakte zich toen wel van mij meester maar toch, ook ik had ik mijn trots, gelukkig kan zoiets nu niet meer voorkomen en is de zaalvoetbalscheidsrechter ook internationaal geaccepteerd.

Uit de ruim 24 jaar dat ik als zaalvoetbalscheidsrechter actief ben geweest zijn zoveel anekdoten te vertellen maar dat zou te zeer op de persoon toegespitst zijn en leent dit artikel zich niet voor.

Kort heb ik, op voorspraak van de Groep Roermond, in de scheidsrechterscommissie zaalvoetbal gezeten maar dat was voor mij verspilde energie waar ik met gemengde gevoelens aan terug denk.

Waar ik wel heel dankbaar voor ben is de fantastische collegialiteit van de Midden Limburgse scheidsrechters. Nooit heb enige jaloezie bespeurd als ik samen met hen naar het zuiden moest afreizen om daar de topper in de hoogste klasse te gaan fluiten. Het waren fijne collega's die mij door dik en dun gesteund hebben ook als het mis dreigde te gaan en ik hun steun hard nodig had.

Toen ik stopte met fluiten heb ik de pers verteld dat men scheidsrechters moest koesteren als een baby en dat meen ik nog steeds. Wij hebben, zeker in de regio Roermond, veel te weinig scheidsrechters en dat is wel eens anders geweest.

Ook de scheidsrechtersvereniging Roermond e.o. krijgt te weinig waardering voor het vele werk wat zij verrichten, laten wij met z'n allen eens proberen om het aantal scheidsrechters zowel kwantitatief als kwalitatief naar een hoger peil te brengen. Een 75-jarige vereniging als de COVS groep Roermond e.o. verdient dat.

Harry Allers

Bibi

In elke vereniging zijn er leden die je nooit meer vergeet.

In Roermond moest je niet vragen naar Ton Bierbaum; die kende men daar niet!

Oh Bibi? Ja natuurlijk, die kende iedereen.

U leest het goed 'kende, want Bibi is niet meer onder ons. Hoewel?

Bibi was niet alleen zijn roepnaam, maar ook zijn artiestennaam.

Diegenen die hem kenden wisten dat hij vaak een spel speelde, maar ook dat hij bloed serieus kon zijn.

In zijn jonge jaren was hij een verdienstelijke scheidsrechter. Leiding geven was hem niet vreemd. Dat viel ook op binnen de scheidsrechtersvereniging. Graag werd er van zijn capaciteiten gebruik gemaakt.

Hij deed dat op zijn manier. Zakelijk als het moest, maar veelal met een kwinkslag. Bibi maakte deel uit van het feestcomité dat de festiviteiten van het 40 jarig bestaan organiseerde. Dat gebeurde onder voorzitterschap van H(ans) Nunes Nabarro. Ooit hebben we die naam eens gebruikt bij een scheidsrechtersquiz; niemand wist welke nationaliteit die man had! Maar toen bij de eerste de beste vergadering ten huize van Bibi Hans het servies uit de kast ging verhuizen; toen sloeg de paniek toe; "schei oet, schei oet, Mieke kump zo"! En zo bleek er ook een angsthaas Bibi te bestaan.

Dat jubileum vierden we bij Weijers op de Hamstraat in Roermond. Het etablissement bestaat al lang niet meer. Onder het toezieende oog van de Munsterkerk, schuin tegenover de hamburgertent, is nu een elektronicaconcern gevestigd. Het was bij Weijers dat Bibi voor de eerste keer zijn komische talenten voor onze scheidsrechtersvereniging ten toon spreidde. Zijn Belgische buut sloeg in als een bom.

Awel Madammeke, da's fijn.

Toen al waren we in het land een gerespecteerde groep, want toen heette dat nog zo. De jubileumcommissie was er in geslaagd de voorzitter van de COVS Gerrit Eeden naar Roermond te halen. Samen met van Leeuwen sliep hij in Auberge Graetherhof in Boukoul. Op 29 oktober 1967 ging een bestuursafvaardiging en de jubileumcommissie hen uitgeleide doen. Natuurlijk hadden wij de heren de dag ervoor een Limburgse vlaai meegegeven voor het thuisfront. Het had, zo deelde het personeel ons mee, enige moeite gekost de beide heren wakker te krijgen voor het ontbijt. De dag er voor was blijkbaar goed aangeslagen.....

Maar toen na enige tijd de heren zich vertoonden kreeg Bibi een acute aanval van lachstuipen. Gerrit trad ons tegemoet; de vlaai op de hoge kant onder zijn armen...!

Wist hij beter na zo'n dag in het Roermondse?

Bibi was er, als voorzitter van het feestcomité, ook bij toen in 1977 het 50-jarig bestaan gevierd werd. Frans Houben was toen secretaris. Ceremoniemeester bij de receptie op 20 augustus 1977 in Hornerhof was Toon(Toni)Nieskens. Toon was een geletterd man. Een van zijn hobby's, naast scheidsrechteren, was dichten. In de feestgids bij dit 50-jarig bestaan staat een door hem gemaakt gedicht. Terug naar Bibi. Afsproken was dat voor de feestgids het feestcomité op de foto moest. Voor het nageslacht, weet u wel. In de middenberm van de Roermondse Wilhelminasingel ter hoogte van de Rattentoren stond indertijd het kunstwerk 'De vliegende vogels' van Wong.

Om acht uur 's avonds zou de foto gemaakt worden; of iedereen in COVS-tenuue aanwezig wilde zijn. 's Morgens vroeg om kwart over acht belde Bibi; waar we bleven? Hij stond al een kwartier te wachten....

Nadat ik hem duidelijk had gemaakt dat hij 's avonds moest opdraven bleek ook nog eens waar hij stond te wachten. Dat was op het pleintje voor de oude Oranjerie in de schaduw van het Uule-kunstwerk. Maar ja wat wil je; volgens hem moesten we nooit meer zo iets doen de dag na een vergadering van het comité !!

Bibi. Een artiest, een organisator, een leider. Hij voelde zich betrokken met al wat om hem heen gebeurde. Een verenigingsmens, een Roermondenaar met een Uule-hart. Niet alleen in onze scheidsrechtersvereniging heeft hij een vooraanstaande rol vervuld. Later was hij ook politiek actief.

Eén ding kon hij niet. Op ons jaarlijks voetbaltoernooi liet hij steeds verstek gaan. Wist hij in het dagelijkse leven iedereen te raken; op het voetbalveld raakte hij geen bal. Je kunt niet alles hebben in het leven.

Laars.

Bibi in actie bij het 50-jarig bestaan

“OP DE STIP”

Het is 22 april 1985 als de eerste uitgave verschijnt van het clubblad van onze vereniging. Nog zonder reclame-uitingen, en met Bart Böschen, Ger Neeten, Ger Peeters en Marcel van der Linden als (voorlopige) redactie.

Een naam heeft het blad nog niet. Hiervoor wordt een prijsvraag uitgeschreven. Winnaar wordt “der” Sigi Schwarz; hij mag voor het bedenken van de naam een pennenset in ontvangst nemen. Vanaf december 1985 staat “**Op de Stip**” op de omslag en dan verschijnen ook de eerste advertenties: Zo kunnen we lezen dat in café ‘t Sjtuoopke op iedere zondag van 11.00 tot 18.00 uur “piekendag” is. Bier, jenever en fris kosten dan één gulden. De ledenlijst in dit nummer telt 76 namen....

Marcel van de Linden, de geestelijk vader van het blad en eindredacteur geeft in september 1986 “deze pijp aan Maarten”. Begrijpelijk, zegt de redactie, want hij is ook nog scheidsrechter, penningmeester, vader.....

Eugène Theelen en Mia Triepels treden dan toe tot de redactie en het redactieadres wordt verplaatst naar Buggenum.

In 1987 neemt John Leurs de plaats in van Bart Böschen en Jos Snijkers volgt Ger Peeters op.

In de loop van de volgende jaren worden de leden door vier à vijf uitgaven per jaar op de hoogte gehouden van het wel en wee van de vereniging. In het seizoen 1994/95 en 1995/96 zien zelfs zes nummers het levenslicht.

Er wordt veel aandacht besteed aan het bijhouden van de spelregelkennis en ook een vrolijke noot ontbreekt niet. Lezing van het blad levert een prachtig beeld op van de vereniging, omdat ook de jaarverslagen en de verslagen van de jaarvergaderingen hierin worden opgenomen.

Als in oktober 1990 Herman Teeuwen de opvolger wordt van Eugène Theelen verhuist het redactieadres naar “oppe Ruiver”.

Chantal Clermonts en Hein Hendrix sluiten zich voor enige tijd aan bij de redactie.

Sinds oktober 1998 vormen Huub Claessen, Herman Teeuwen (tot aan zijn overlijden op 22 oktober 2002) en Mia Triepels officieel de redactie. Omdat er diverse gastschrijvers die hun bijdragen leveren aan het verschijnen van het blad blijft het een werkbare klus voor die mensen. Vanaf 1993 is de eindredactie in Neer gehuisvest.

De uiterlijke verschijning van het blad verandert nogal in de loop der tijd.

De eerste jaargangen kennen nog een hoog knip- en plakgehalte, hoewel er al spoedig artikelen zijn die door middel van een computer en matrixprinters op het papier worden gezet. Door de ontwikkeling van de techniek kan tegenwoordig voor praktisch alle artikelen hetzelfde lettertype worden gebruikt. De digitale fotografie maakt het zelfs mogelijk om vanaf de computer het blad te voorzien van foto's.

De oorspronkelijke omslagtekening houdt stand tot het voorjaar van 1999. Als het logo van de vereniging wordt gemoderniseerd, acht de redactie het moment gekomen om ook het clubblad van een modern jasje te voorzien.

Mede door de bijdragen van de adverteerders is de uitgave van ons clubblad al deze jaren mogelijk geweest. Wij spreken daar onze bijzondere dank voor uit. Een woord van dank mag zeker ook gericht worden aan (ons lid dat werkzaam is bij) een groot bedrijf voor kopieerapparaten. Hierdoor zijn gedurende een tiental jaren de kosten voor ons clubblad zeer beperkt gebleven. Het bestuur hoopt dat de leden nog jarenlang van dit blad kunnen genieten.

Uit de rijke historie van Scheidsrechtersvereniging Roermond e.O.

Uit mondelinge overleveringen is ons het volgende bekend:

75 jaar geleden op 28 november werd onze vereniging opgericht door Sefke van Hove, Karel Sevenich en Piet Straus. Tijdens een reis naar het zuiden, alwaar zij een wedstrijd moesten leiden, kwam bij Sefke het idee naar voren om een scheidsrechtersvereniging op te richten. Wellicht werd hij hierbij geïnspireerd door verhalen uit het Maastrichtse of Venlose, waar enige tijd eerder eveneens een vereniging voor scheidsrechters was opgericht.

Daar alle drie het er over eens waren, dat een dergelijke vereniging wel nuttig zou kunnen zijn, werd dezelfde week nog een bijeenkomst gepland. Zo gaan de verhalen, wij moeten er maar op vertrouwen dat deze naar waarheid zijn opgetekend. Schriftelijke bewijzen zijn er niet, want tijdens de oorlogsjaren is ons archief vernietigd.

Gedurende die oorlogsjaren werden weinig activiteiten ontplooid, al waren in het begin van de oorlog nog verschillende leden actief in de noodcompetitie van de K.N.V.B.

Toen de oorlog voorbij was, werden de verenigingsactiviteiten hervat.

De heer Jeurissen was hierbij de degene die “de kar trok”. Na enkele maanden werd hij opgevolgd door de heer Frans Hugens.

In de jaren vijftig was Frans Hugens als scheidsrechter al actief op het hoogste niveau.

Op 10 september 1950 konden de weinige mensen die toen in de gelegenheid waren om televisie te kijken getuige zijn van de eerste voetbalwedstrijd die op de televisie werd vertoond: PSV (Philips, hoe kan het anders) tegen plaatsgenoot Eindhoven. Deze wedstrijd stond onder leiding van “onze” Frans Hugens. Bij deze gelegenheid droeg Frans een hagelwit scheidsrechtersshirt....

Frans Hugens leidde de vereniging tot 1951. In dat jaar kwam de Scheidsrechtersvereniging onder leiding van de heer Schuren, die op zijn beurt in 1953 werd opgevolgd door de heer Kool. Onder diens leiding werd zeer sfeervol het 25-jarig jubileum gevierd.

In 1957 werd de voorzittershamer overgenomen door de heer Harry Korsten, die deze functie vervulde tot 1962. Harrie Korsten is voor veel scheidsrechters de eerste kennismaking met “de regels van het spel”.

Een leuke anekdote is wel dat Harry Korsten op 15 mei 1961 vóór de wedstrijd van de Oranje Veteranen tegen de Rode Duivels bij het uitwisselen van de gebruikelijke vaantjes een (waarschijnlijk zelfgebakken) vlaai overhandigde.

De heer Sjeng van Helden, de opvolger van Harry Korsten, vervulde binnen het bestuur tot september 1961 de functie van secretaris. Uit de jaarverslagen die bewaard zijn gebleven, blijkt dat hij hield van ferme uitspraken. In het verslag van 1959 noemt hij de leden die nooit of te nimmer een vergadering bezoeken “slappe broeders”. Hij roept de leden op om scheidsrechters te werven, zodat deze slappe broeders kunnen worden afgevoerd. Ook in zijn laatste jaarverslag als secretaris vloeit de term “slappe boel” uit zijn pen. Hij is -terecht- van mening dat men actief moet zijn als men scheidsrechter wil zijn en lid van een vereniging.

Uiteindelijk worden in het seizoen 1961/1962 acht z.g. “papierleden” afgevoerd.

Als de heer Van Helden wegens de drukke werkzaamheden het secretariaat neerlegt, wordt hij tot erelid benoemd.

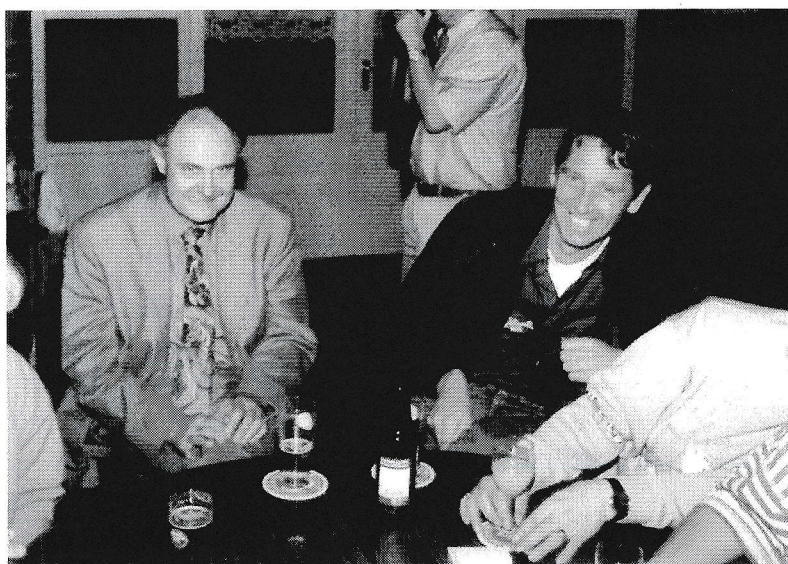
Van 1962 tot 1973 heeft de heer Van Helden de voorzittershamer gehanteerd. Bij zijn afscheid als voorzitter wordt hij wegens zijn verdiensten benoemd tot erevoorzitter. Bij het 60-jarig jubileum wordt geschreven dat hij nog regelmatig onze bijeenkomsten bezoekt. Maar ook nu, bij de viering van het 75-jarig jubileum, kan nog steeds worden gezegd dat hij een regelmatige bezoeker van Aad Remunj is. Dat doet hij niet alleen om een kaartje te leggen, maar ook uit belangstelling voor het wel en wee van zijn vereniging.

Van 1973 tot 1979 is een Zeereerwaarde Heer voorzitter van onze vereniging. Onder de leiding van Jos Schmeits kent onze vereniging een enorme groei. Bij zijn afscheid erkent hij: "dat hij enorm tegen de functie van voorzitter had opgezien, maar dat deze dankzij de goede samenwerking met het bestuur en de goede inzet en wil van alle leden enorm was meegevallen".

Huub Boots memoreert bij het afscheid op 19 februari 1979, dat Jos Schmeits in een crisistijd de vereniging naar een rustig vaarwater loodste. Zijn benoeming tot erelid illustreert het respect dat men had voor de wijze waarop hij zijn functie heeft vervuld.

In zijn stukje in het jubileumboek van 1987 geeft "de pastoor" aan wat hij belangrijk acht. Vanuit zijn pastorale visie houdt hij een warm pleidooi voor het behoud van de waarde van het SPELelement in het voetbal. Dit spelelement maakt dat de tegenstander niet als vijand bejegend mag worden, maar dat respect wordt opgebracht voor zijn persoon.

De scheidsrechter kan hierbij een belangrijke rol vervullen: Hij zal niet bang zijn een vermanende vinger op te steken wanneer hij constateert dat respect voor anderen verloren gaat, aldus Jos Schmeits.

Jos Schmeits en Frans Houben bij een feestavond

Vanaf 1979 tot 1991 heeft Frans Houben op zeer deskundige wijze de leiding van onze vereniging in handen gehad. Frans stond bekend om zijn kundige humoristische leiding van bijeenkomsten. In zijn regeerperiode is de viering van het 60-jarig jubileum, dat met een hoog M.H.D.-gehalte is gevierd, een van de vele hoogtepunten geweest.

In 1991 wordt de functie van het voorzitterschap van een COVS-groep niet wenselijk geacht voor iemand die binnen de KNVB zo'n prominente functies vervult als Frans.

Op 19 februari, exact 12 jaar na zijn benoeming, draagt Frans de voorzittershamer over aan vice-voorzitter Huub Boots.

Huub maakt bij zijn aantreden duidelijk dat hij slechts een "tussenpaus" wil zijn, al beseft hij dat ook Jos Schmeits ooit dat voornemen had. En Jos bleef uiteindelijk zes jaar aan als voorzitter.

Huub blijkt echter inderdaad een "tussenpaus" te zijn en geeft zijn taak in 1994 in handen van Mia Triepels, die gedurende enkele jaren als vice-voorzitter bij hem in de leer is geweest. Mia vervult tot op dit moment deze functie.

Uit de oudst bewaard gebleven notulen uit 1958 valt op te maken dat een zekere heer Bovendeerd te Swalmen de bescheiden van het secretariaat in zijn bezit heeft gehad. Of en hoe lang de functie van secretaris door hem is vervuld, is niet na te gaan. Tot september 1961 is in elk geval de heer Sjeng van Helden secretaris. In de zestiger jaren komt de functie van secretaris in handen van diverse mensen: Th. Bams, M. Kessels, J. Engelen en H. Boots, (wiens functie al gauw wordt waargenomen door de heren Hendrix en Senden) Uiteindelijk blijft de heer Senden nog vijf jaar officieel aan als secretaris.

Heel bijzonder is de lange periode dat Ton Hillen het secretarisschap vervult. Maar liefst 22 jaar, van 1974 tot 1996 is Ton de steun en toeverlaat van de verschillende voorzitters. Hij is secretaris, organiseert conditietesten, stelt scheidsrechters aan bij vriendschappelijke wedstrijden en toernooien, houdt spelregelavonden, enz., enz., enz... Daarbij is geen moeite hem teveel. Niet alleen de KNVB en de COVS hebben hem daarvoor onderscheiden, in 1999 benoemt Hare Majesteit hem tot lid in de orde van Oranje Nassau. In de loop der jaren heeft Ton een gigantische kennis opgebouwd inzake het functioneren van de COVS. Van deze kennis profiteert thans het geheel district Zuid II. Aanvankelijk weet Ton de functies van secretaris van de groep en secretaris van het district te combineren. In 1996 vindt hij echter de tijd gekomen om zijn taak bij de groep over te dragen. Huub Claessen wordt zijn opvolger. Ton is thans voorzitter van het district Zuid II.

Op 2 april 1979 wordt in een buitengewone vergadering besloten tot het notarieel laten vastleggen van de statuten, die 20 juni 1973 reeds koninklijk waren goedgekeurd.

Op 30 mei 1979 verschijnen de heren Houben, Hillen en Bams ten kantore van notaris Bos te Echt voor het verlijden van de notariële acte.

Een historisch feit: de vereniging is volledig rechtspersoon.

Onze vereniging begint haar historie met een ledental van 10 à 12, zij groeit echter constant. Van 1975 tot 1980 neemt het aantal leden zelfs toe met 50%.

In juni 1980 wordt Peter Berben, later nog voorzitter van de groep De Mijnstreek, ingeschreven als 100e lid.

De jaren tachtig zijn niet alleen kwantitatief, maar zeker ook kwalitatief, gloriejaren voor de vereniging.

Niet minder dan zeven scheidsrechters acteren dan in de hoogste klasse van het amateurvoetbal. Achtereenvolgens promoveren Piet Stiphout, Ton Hillen, Harrie Derckx, Math Kuipers, Sjra Hulsbosch, Jan Bogie en Frans Houben.

Math Kuijpers wordt in augustus 1980 op de overgangslijst van het Betaald Voetbal geplaatst.

In 1984 wordt Ton Hillen als grensrechter op de overgangslijst van het Betaald Voetbal geplaatst. Frans Houben en Sjra Hulsbosch, die als scheidsrechter op de overgangslijst worden geplaatst halen het in dat jaar niet.

In 1985 mag Frans een tweede poging wagen en op 31 mei 1986 krijgt hij het verlossende bericht dat hij is overgegaan naar het betaalde voetbal. Op 27 november 1987 promoveert hij naar de A-lijst.

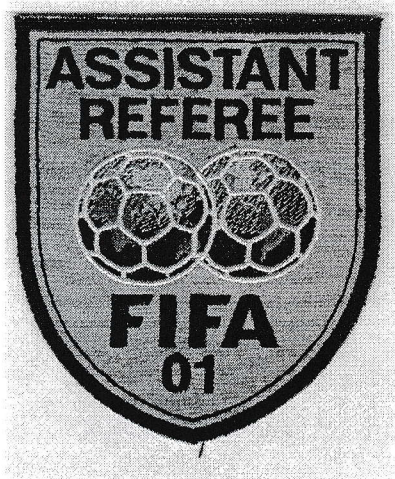
Zijn persoonlijke top bereikt Frans op 18 december 1988, als hij de mededeling krijgt dat hij op de FIFA-lijst is geplaatst. Daarmee heeft de groep Roermond na Frans Hugens de tweede international in haar gelederen.

Ton Hillen begint zijn carrière in 1966 en maakt in 1970 de overstap naar de KNVB. Van 1976-1982 fluit hij in de hoogste afdeling van de amateurs. In 1983 is hij enige tijd uit beeld wegens een blessure, om daarna als grensrechter in het betaalde voetbal terug te keren. Hij blijft assistent-scheidsrechter, totdat hij wegens het bereiken van de leeftijdsgrens hiermee moet stoppen. Daarna keert hij terug naar de amateurs, waar hij nog tot 2001 actief is als scheidsrechter.

Ook Frans keert -als gevolg van het grote scheidsrechterstekort- enige tijd na zijn afscheid in 1994 van het betaalde voetbal, terug naar de amateurs. Op 28 maart 2001 overlijdt hij, veel te jong, na een slopende ziekte.

Na de vaak genoemde en geroemde gloriejaren hebben nog meer leden het hoogste niveau weten te bereiken. Wij noemen hier Eugène Theelen, afkomstig van een van de kleinste voetbalclubs uit de regio en sinds zijn 18e actief als scheidsrechter.

In tien jaar tijd weet hij de C-lijst van het betaalde voetbal te halen. In 1992 promoveert hij naar het betaalde voetbal. Daarmee is hij de derde vertegenwoordiger van onze groep "in deze branche", schrijft Ton Hillen in zijn jaarverslag.

In 1994 kiest Eugène voor het vak van grensrechter. Dit blijkt een goede keus, per 1 januari 1996 is hij als grensrechter op de FIFA-lijst geplaatst.

8 oktober 2002
Eugène Theelen
bij Feijenoord-Ajax

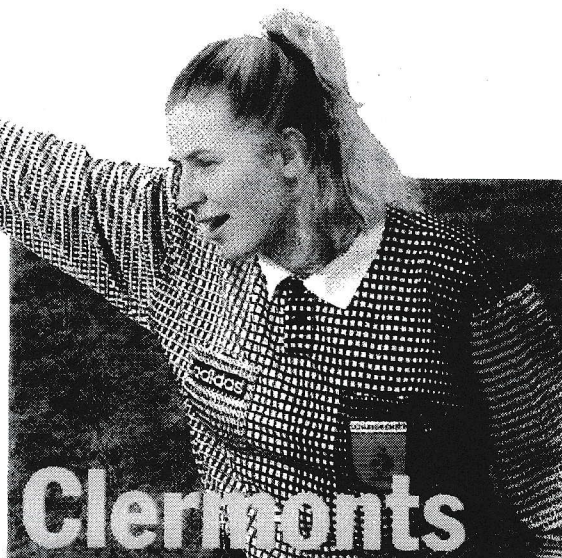

tekst en fotografie: Ger Stolt

sterke VROUWEN

Ze heeft het van geen
reemde. Het kon niet anders,
Chantal Clermonts zou de soe-
ren drakken van haar vader. Als doch-
ter van een beroepsrechter die verslingerd
is aan voetbal, besloot ze dezelfde hobby te
pauze nemen als die pa-lid had. Zóveel
furore maakte sindsdien ons Chantalke,
ooral als scheidsrechter, dat haar verschij-
ning niet onopgemerkt bleef. De geboorte
van een wolk van een dochter hield haar
scheidsrechters-carrière tijdelijk op.
Intussen heeft de Limburgse de
daad weer opgevat.

Chantal Clermonts

Chantal Clermonts in
Voetbal Totaal

Het zijn in onze vereniging echter niet alleen mannen, die het brengen tot international. Hoewel in april 1991 Voetbal International al meldt dat Fortuna Sittard een primeur heeft met Mia Tripels als vrouwelijke grensrechter bij het oefenduel Fortuna-Beerschot, is Chantal Clermonts onze eerste echte international.

Chantal, vanaf haar zestiende in de voetsporen van haar vader getreden en met 18 jaar al actief in het seniorenvoetbal, maakt in 1995 de overstap naar de "grote KNVB". In 1997 promoveert zij naar groep 2 van het amateurvoetbal. Met ingang van 1-1-2000 is zij opgenomen op de internationale lijst van assistent-scheidsrechters bij het vrouwenvoetbal.

Ook in het futsal (voorheen zaalvoetbal genoemd) worden successen bereikt.

Binnen de vereniging is een aantal mensen actief als scheidsrechter bij het futsla, soms naast hun activiteiten bij het veldvoetbal.

Op vrijdag 13 mei 1983 worden in café Astoria videobeelden van de zaalinterland Nederland-België getoond. Scheidsrechter bij deze interland was Harry Allers. Ook als veldvoetbal-scheidsrechter bereikt Harry de top van het amateurvoetbal.

Aan het eind van het seizoen 1995/96 promoveert Ger Vossen naar de eredivisie in de zaal.

Scheidsrechtersvereniging Roermond e.o. ontplooit ook diverse activiteiten buiten de eigen vereniging. In de jaren zestig worden onder leiding van de heer Harry Korsten voor de Midden-Limburgse voetbalverenigingen de spelregeltesttoernooien voor senioren en junioren georganiseerd. Verenigingen schrijven vaak meerdere teams in, betalen zelfs inschrijfgeld en de KNVB maakt in haar programma voor de jeugd plaats voor het houden van de spelregelwedstrijden. In 1977 nemen maar liefst 22 teams deel aan de spelregelwedstrijden voor junioren. In 1985 wint de vereniging RIOS uit Pey het Limburgs Kampioenschap en mag deelnemen aan het landelijk in Amersfoort.

In de loop der jaren neemt de animo voor het spelregelgebeuren af. De tijden dat verenigingen met vijf teams inschreven zijn al jaren voorbij. Hoewel Roermond als een van de laatste groepen deze activiteit nog lang in stand heeft weten te houden, leiden de spelregelwedstrijden voor junioren thans een kwijnend bestaan. Het fenomeen spelregelloop, waarbij op een speelse wijze wordt getracht de jeugd spelregelkennis bij te brengen, heeft hier geen blijvende verandering in kunnen brengen.

De laatste grote activiteit op jeugdspelregelgebied is het districtskampioenschap voor junioren, dat op 13 maart 1999 in Maasbracht gehouden wordt. Er nemen zes jeugdteams deel uit het district Zuid II. Winnaar wordt het team van Wittenhorst. De pas naar PSV getransfereerde Mark van Bommel reikt hier de prijzen uit.

Een jaarlijks terugkerend gebeuren is het clubkampioenschap spelregels. Aanvankelijk alleen voor het veldvoetbal, maar sinds 1989 is tien maal ook voor het zaalvoetbal een kampioenschap verspeeld.

De spelregelkenners van vroeger zijn niet meer te traceren, vanaf de tachtiger jaren lukt dit beter.

Mia Triepels kan in 1991 de wisselbeker bij de veldvoetbalregels definitief mee naar huis nemen. Piet Knoben eindigt bij de zaalmensen zelfs vijf achtereenvolgende jaren op de eerste plaats. In 1996 weet hij zowel het veld- als het zaalspelregelkampioenschap op zijn naam te schrijven, bij het laatste eindigt hij gelijk met Herman Teeuwen.

Aan de districtskampioenschappen wordt met wisselend resultaat deelgenomen. De hoogste rangschikking werd in 1990 en 1993 behaald met een tweede plaats.

Voor de eigen leden worden er regelmatig bijeenkomsten van verschillende aard georganiseerd. Diverse prominente figuren uit de sportwereld zijn bij ons te gast om via lezingen de "Roermondse" scheidsrechters iets te leren en hun ervaringen te vertellen.

Veel van de volgende namen, zoals Leo Horn, Piet Roomer, Jan Driewes Poelstra, Sjra Klaassen, Theo Boosten, Frans Derks, Cor Brom, Rob Baan, Gerrit Eeden, Andries van Leeuwen, Frans Körver, Sef Vergoossen, Ignace van Swieten, Gerard Geurds, Bert Jacobs, Jan Reker, Walter Eschweiler, Joop Wille zullen de jongere leden niet veel meer zeggen, maar in hun tijd waren het echte coryfeeën, die in het Roermondse hun verhaal zijn komen doen. Van recentere datum zijn de lezingen van John Blankenstein, Han Berger, Jan Keizer, (toch weer) Frans Körver, Hugo Luijten en Hennie de Graaf. Verder zijn er over uiteenlopende onderwerpen lezingen gegeven door mensen uit de meer nabije omgeving. In november 1987 vindt een forumavond plaats met Janos Kowalik, Wim Koevermans en Pierre Eggels (vv Boekoel). In 1992 is een forumavond met de journalist Rob Meyer, verenigingsvoorzitter Herman Brentjens, trainer Peter Munnecom en de manager bij Fortuna SC, Jac Opgenoordt.

Tijdens deze huifkartocht wordt geen dorst geleden....

En dan mogen natuurlijk niet onvermeld blijven de avonden “voor de gezelligheid”

- (snert-)kaartavonden,
- de speurtochten en droppings,
- de Oranje-avonden,
- de barbecues,
- de huifkarritten,
- en natuurlijk het jaarlijkse Sinterklaasfeest voor de kinderen.

Op 9 maart 1991 wordt in Mönchen-Gladbach deelgenomen aan een internationaal zaalvoetbaltoernooi voor scheidsrechters. Met verbazing nemen de Limburgse deelnemers hier kennis van de regels die gelden bij het Duitse zaalvoetbal...

Al tientallen jaren worden er kosten noch moeite gespaard om de scheidsrechters in een goede conditie te brengen of te houden. In de jaren vijftig vinden er al trainingen plaats op het Philipsterrein, en in de jaren zestig is Kitsensberg voor een aantal leden de plaats waar menig zweetdruppeltje gelaten wordt. Veel leden trainen echter individueel of in kleine groepjes, bijvoorbeeld aan de Maashaven.

Dat er niet consequent wordt getraind blijkt wel uit het feit dat in het seizoen 1965/1966 slechts 9 van de 16 deelnemers met succes de vaardigheidstest afleggen. (In het topjaar 1982 slagen maar liefst 44 man voor de conditietest.)

Als in 1999 voor het laatst de Coopertest als conditietest wordt gehanteerd zijn Herman Teeuwen (32x) Jan Bogie (30 x) en Ton Hillen (30 x) de recordhouders.

Vanaf het seizoen 1972-1973 is de trainingsgroep jarenlang, achtereenvolgens onder leiding van de trainers Harrie Derckx, John Koolen en Marcel van der Linden, te gast bij jeugdorp Bethanië te Horn. Daar heeft men de beschikking over een zaal en een veld. Omdat het veld niet verlicht kan worden wordt in de donkere maanden uitgeweken naar de velden van de verenigingen Beegden en Horn, die hun velden gratis ter beschikking stellen aan de scheidsrechters.

In de zomermaanden is de groep te vinden op de Beegderhei. Het is afzien daar, blijkens het door Ger Neeten vaak uitgesproken voornemen nog eens die "Calvarieberg" af te graven.

Trainen in Horn, bij Jeugdorp Bethanië, betekent in de eerste jaren: na de training zonder te douchen naar huis. Dat wordt anders in 1984. In dat jaar wordt er overleg gepleegd over de aanschaf van nieuwe boilers door de stichting. De scheidsrechtersvereniging draagt bij in de kosten van installatie en huur.

In een brief van de school aan het bestuur van de Stichting wordt aangedrongen om snel het fiat te geven. Na een globale kostenopgave luidt de tekst van de brief: *"Afgesproken is dat we verder gaan als het bestuur met bijgaand verhaal akkoord gaat. Het zou prettig zijn als we spoedig van u bericht ontvangen, zodat er schot in het werk zou komen. De heren scheidsrechters staan te popelen om zich te kunnen douchen....."*

De opkomst is goed, zo goed zelfs dat het in 1985 onontkoombaar lijkt om -wegens het grote aantal deelnemers- de trainingsgroep te splitsen, en wel in strebers en trimmers.

Onder het trainerschap van Marcel van der Linden verhuist de trainingsgroep met ingang van het seizoen 1988/1989 naar Boukoul.

Nadat Marcel vanwege zijn werk afscheid moet nemen van het scheidsrechtersvak, moet men op zoek naar een nieuwe trainer. De trainingen worden daarna o.a. verzorgd door Frans Houben en Eugène Theelen.

In 1991 volgen Herman Teeuwen en Mart Triepels de cursus conditietrainer en met ingang van het daaropvolgende seizoen neemt Herman de taak als trainer op zich.

De trainingsgroep wordt echter steeds kleiner van omvang. Ook een verhuizing naar Herkenbosch in januari 1995 brengt hier geen blijvende wijziging in.

Er is een korte opleving als een aantal Engelse scheidsrechters zich aanmelden bij de vereniging. Jim, Colin, Howard, Paul, Chris, James en Dave zijn vlak over de grens in Duitsland gelegerd en besluiten in Limburg te komen fluiten.

Zij zijn erg fanatiek, zowel bij het fluiten als op de training. Hun enthousiasme is aanstekelijk en hun ervaringen zijn altijd goed voor een vrolijke noot op de training. Zij blijven echter maar enkele jaren.

Na het plotselinge overlijden van Herman neemt Huub Claessen voorlopig zijn taak bij de trainingen over. Met veel doorzettingsvermogen blijft de trainingsgroep letterlijk en figuurlijk op de been.

In een poging om meer mensen te trekken wordt met ingang van het seizoen 2001/2002 de trainingsavond, die sinds mensenheugenis op donderdag was, verplaatst naar de dinsdag en wordt de centraler gelegen accommodatie van SVC 2000 plaats van handeling.

In het voorjaar van 2001 volgt Mia Triepels de cursus voor conditietrainer. Van die tijd af leidt zij de trainingen.

Na een moeilijke start in het eerste jaar wat het aantal deelnemers betreft, lijkt er een kentering te komen in het trainingsbezoek.

Voetballen doen onze scheidsrechters ook.

In de "gloriejaren" niet alleen met plezier, maar ook met resultaat. In 1983 wordt het districts-kampioenschap behaald. Bij het landelijk toernooi wordt in dat jaar (naast de zesde plaats) de sportiviteitsbeker veroverd.

In 1987 is de laatste keer dat er twee teams voor Roermond uitkomen, daarna wordt het steeds moeilijker om een compleet team op de been te brengen.

In de toernooien waaraan in de jaren daarna wordt deelgenomen, blijkt dat de talenten van onze leden op voetbaltechnisch of tactisch gebied steeds minder in het oog springen.

Het gebrek aan (goede) voetballers wordt weerspiegeld in de uitslagenlijst. Wie Roermond zoekt in de eindrangschikking, kan beter niet bovenaan beginnen. Echter ook in het jaar 2002 lukt het nog steeds om in te schrijven bij de standaardteams.

Het lukt onze voetballers ook om -zelfs als de resultaten uitblijven- fair play hoog in het vaandel te houden. Dit heeft ertoe geleid, dat in 1999 de wisselbeker voor de sportiviteit (veldvoetbal) definitief in ons bezit is gekomen.

Fair play is ook de doelstelling van de wedstrijd tussen COVS en VVON, die sinds enkele jaren traditie is en waaraan leden van onze groep deelnemen.

Voor het houden van de clubavonden en andere bijeenkomsten zijn er in de loop der jaren verschillende locaties geweest. Bekend zijn de lokaliteiten van de familie Willems - Mackendas aan de Godsweddersingel.

In 1966 wordt voorgesteld het clublokaal te verplaatsen naar Jeurissen op de markt. Het bestuur wil hier eerst niet aan; aan deze zaal kleefde een bezwaar, n.l. dat de damestoiletten via de vergaderzaal bereikt moesten worden.

Vanaf 1967 wordt de lokaliteit van de familie Jeurissen op de Markt het onvergetelijke trefpunt voor veel scheidsrechters uit heel Limburg, die op weg naar huis nog even verslag doen.

Ook scheidsrechters uit het Betaald Voetbal maken hier een tussenstop.

Op zondag namiddag (en avond) worden bij Jeurissen de prachtigste verhalen verteld. Zoals Thei Nijssen het verwoordt: "Ik heb in één uur op zondagavond bij Jeurissen meer geleerd over scheidsrechters, dan van twee jaar rapportage".

In februari 1986 wordt besloten te verkassen naar in Café "Aad Remunj", waar Eugène en Riny Allers tot eind 2000 voor een gastvrij onthaal zorgen. Sindsdien zijn wij te gast bij hun opvolgers: Henk en Annelies Mulders.

Jubilea

Op 13 juli 1958 wordt, ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van de vereniging, aan de Maashaven het voetbaltoernooi voor scheidsrechters georganiseerd. De finale wordt pas laat gespeeld, maar men is op tijd klaar voor de feestavond 's avonds, die plaatsvindt in de Irenezaal aan de Nassaustraat.

De secretaris (Van Helden) heeft de leiding op deze avond, die geslaagd wordt genoemd. Minder geslaagd is de eerstvolgende vergadering; hier zijn buiten het voltallige bestuur slechts 7 leden aanwezig.

De revenuen van dit toernooi maken het mogelijk om in augustus 1958 nog een feestavond te organiseren voor de leden "met hunne dames".

In 1967 bij het 40 jarig bestaan is de Maashaven wederom het toneel voor het districtsvoetbaltoernooi. De organisatie van het toernooi is in handen van de heren Bams en Crijns. Het toernooi wordt afgesloten in de Philipskantine. Op 28 oktober volgt er nog een feestavond met een stijlvolle receptie, waar maar liefst 33 van de 39 Middenlimburgse voetbalclubs acte de présence geven, een voortreffelijk diner en als hoogtepunt zorgt Pierre Cnoops hier voor de vrolijke noot. Voorzitter van het feestcomité was de heer Nunes Nabarro.

Het vijftigjarig jubileum in 1977 wordt gevierd met een denderende feestavond in café-restaurant Hornerhof. Tijdens deze avond wordt niemand minder dan de hulpbisschop, Monseigneur Castermans uitgeroepen tot winnaar van de wedstrijd wie de beste spreker is. Bibi Bierbaum is bij dit jubileum voorzitter van het feestcomité, waarvan ook Piet Stiphout, Hein Hendrix, Frans Houben, Math Kuipers en Ton van de Port deel uitmaken.

In 1987 wordt het zestigjarig jubileum op werkelijk grootste wijze gevierd. Op het terrein van MHD wordt een tent geplaatst van 30 x 15 meter. Onder voorzitterschap van Hay Keunen neemt het feestcomité de organisatie op zich van een minivoetbaltoernooi en wielertweedaagse. Op 1 en 2 augustus blijkt dat beide activiteiten een groot succes zijn. Iedereen draagt hieraan zijn steentje bij. Hele families komen hierbij in actie.

Teamwork

Op 22 augustus volgt een drukbezochte receptie in zaal Theelen te Buggenum, met aansluitend een gezellige avond. De finale-feestavond vindt op 10 oktober eveneens in zaal Theelen plaats. Een van de hoogtepunten is het optreden van Bibi als Zangeres zonder Naam. Het feestcomité, bestaande uit Hein Hendrix, Herman Teeuwen, Math Kuijpers, Gerrit Neeten, Piet Stiphout en Thei Nijssen onder de leiding van Ton Bierbaum heeft hier voortreffelijk werk geleverd.

Het 70-jarig jubileum wordt in besloten kring gevierd met een gezellige avond voor de leden met partners. Er worden heel wat sterke verhalen verteld in Aad Remunj....

Sinds het zestigjarig jubileum is er nog vaker een beroep gedaan op het organisatietalent binnen de Scheidsrechtersvereniging Roermond e.O.

Zo wordt op 10 januari 1988 het zaalvoetbalkampioenschap van het district Zuid II gehouden in de van Hornehal te Horn. Dit toernooi blinkt uit door sportiviteit. In het verslag in ons clubblad lezen wij dat, buiten de groep Venlo die de beker in ontvangst mocht nemen, elke groep wel een sportiviteitsprijs had verdiend. Winnaar is Maastricht, Roermond haalt zeer verdienstelijk een derde plaats.

Op 27 mei 1990 wordt op de velden van voetbalvereniging Haelen gespeeld om het veldvoetbalkampioenschap voor het district Zuid II plaats. Voor dit toernooi zijn vier (!) oefenwedstrijden nodig voordat de beslissing valt wie voor het team van Roermond mag uitkomen. Het team wordt vervolgens in de poule-wedstrijden uitgeschakeld.(!) Traditioneel wordt ook dit toernooi afgesloten met een drukbezochte feestavond in Trefcentrum Aldengoor.

Op 14 januari 1996 is sporthal "de Roerparel" te St.Odiliënberg plaats van handeling voor het zaalvoetbalkampioenschap voor het district Zuid II.

"SCHEIDSRECHTERS GEVEN HET GOEDE VOORBEELD"

kopt Dagblad de Limburger.

"De organiserende vereniging is een opvallende verschijning, omdat deze ondanks een bijna volledig KNVB-programma met elf spelers aan het toernooi kan deelnemen. Gezelligheid staat voorop", schrijft de krant, om dan te vervolgen: "Natuurlijk zijn ze er altijd, ook in St. Odiliënberg. De scheidsrechters die uren kunnen zeuren ober regeltjes en precies weten hoe het moet. Meestal gemakkelijk herkenbaar. Ze zitten alleen...."

Zelden zal er in ons district een veldvoetbaltoernooi voor scheidsrechters zijn gehouden, waarbij zo veel regen is gevallen als bij het toernooi dat in Herkenbosch wordt gespeeld op 7 juni 1998. De voorbereidingen van het organiserende comité (Huub Claessen, Michel Coolen, Lei Knoben, Thei Nijssen en Mart Triepels) verlopen uitstekend. Niets kan eigenlijk nog mis gaan, mede dankzij de prima samenwerking met de gastheren van SVH '39. Het weer heeft het organisatiecomité echter niet in de hand.

Nadat onweersbuien op zaterdag de velden en de tent tot tweemaal toe compleet onder water hebben gezet, blijft het maar regenen. In allerijl worden er pallets aangevoerd, zodat de werkers in de tent in elk geval de voeten droog kunnen houden. Ondanks al die nattigheid is het een gezellig toernooi, er wordt zelfs gedanst in de modder.

De feestvreugde is compleet als blijkt dat ons team beslag heeft weten te leggen op de fair-play-cup. Tijdens de feestavond worden de jubilarissen Herman Teeuwen en Ton Hillen ondanks de regen in het zonnetje gezet.

Dan is er nog de organisatie van spelregelwedstrijden voor scheidsrechters. Op 27 maart 1993 wordt in gemeenschapshuis "Euver de Breer" te Roermond het kampioenschap voor het district Zuid II gehouden. Hier weet het "Roermondse" team bestaande uit Math Clermonts, Jos Snijkers en Mia Triepels een verdienstelijke tweede plaats te behalen.

Op 24 maart 2001 vindt in zaal Puts te Maasbracht de spelregelwedstrijd voor scheidsrechters district Zuid II plaats. Dit kampioenschap is een testcase voor de organisatie van het landelijk spelregelkampioenschap dat -in verband met het 75-jarig jubileum- aan de groep Roermond is toegewezen.

Bart Böschen, Jos Tobben, Huub Lemmens, Hans Suntjens en Peter Smeets tekenen voor de organisatie van dit landelijk evenement.

Als organiserende vereniging mag Roermond zelf ook een team afvaardigen naar dit kampioenschap. Dit team, bestaande uit Nico Landzaat, Wim Ramakers en Wil Versluis, met als coach Rob van 't Klooster en getraind door Mia Triepels, wordt zevende.

Het landelijk COVS-kampioenschap dat in een sfeervolle ambiance in de Oolderhof in Herten wordt gehouden is een waardige start van ons jubileumjaar.

De afsluiting van dit jubileumjaar zal plaatsvinden met een gezellige avond, waarbij ook oud-leden en andere genodigden welkom zijn.

De jury tijdens het Nederlands kampioenschap 2002

Het spelregelteam 2002

Bij het vieren van het zestigjarig jubileum telde de vereniging nog een 75-tal leden. Door de toenemende individualisering, het grote aantal sporten waaruit gekozen kan worden, maar mogelijk ook door de steeds duidelijker aanwezige agressie op en rond het veld daalde het aantal scheidsrechters in de jaren daarna nog verder en daarmee ook het aantal leden van de vereniging. Thans bij het 75-jarig bestaan is dit aantal gedaald tot ruim vijftig.

Was het vroeger gebruikelijk dat een grote groep scheidsrechters vers van de cursus zich aanmeldde bij onze vereniging, in het laatste decennium druppelden de leden een voor een binnen.

De tijden dat men met tien of vijftien personen tegelijk van een scheidsrechterscursus lid wordt bij de vereniging is waarschijnlijk voorgoed voorbij. Thans wordt veel aandacht besteed aan het fenomeen wedstrijdleder. Omdat hiervoor regelmatig cursussen worden georganiseerd, zal het wellicht niet meer voorkomen dat mensen enkele jaren moeten wachten voordat zij terecht kunnen op een scheidsrechterscursus.

Gelukkig lijken de tijden te veranderen. De laatste jaren zijn er toch weer meer echt jonge mensen die de scheidsrechtersfluit ter hand nemen.

In het jaar 2000 hebben twee zestienjarigen zich aangemeld als scheidsrechter en als lid van onze vereniging. Dit jaar nemen ze deel aan de cursus scheidsrechter II.

Misschien is dit een aanzet voor een nieuwe reeks successen, zodat bij het honderdjarig jubileum wordt gesproken over de gouden jaren aan het begin van de eeuw.

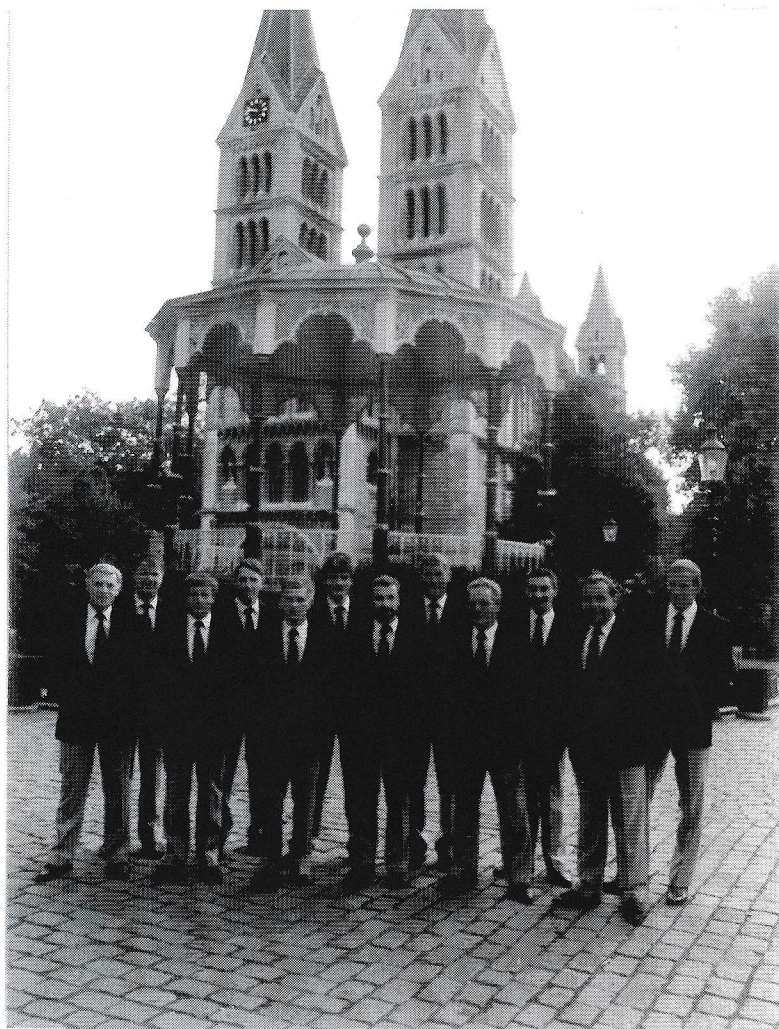
Aan het eind van de terugblik op vijf en zeventig jaar verenigingshistorie past het om iedereen te danken die gedurende al die tijd -op zijn of haar manier- heeft bijgedragen aan voortbestaan en de bloei van onze vereniging. Dit zijn natuurlijk onze leden met hun thuisfront.

Maar ook mogen wij hierbij niet de sponsors en de verenigingen vergeten. Met hun donaties zijn zij een financiële, maar zeker ook een morele steun bij het bereiken van de doelstelling van onze vereniging.

Deze historie is zeker niet compleet. De schrijver heeft slechts getracht om een beeld te schetsen van de vereniging, waarin de oude garde met een glimlach het verleden terughaaft en waarin de nieuwe leden eveneens met een glimlach voor het eerst (?) kennis nemen van de rijke geschiedenis van een 75-jarige. ....

2002

Koos Beurskens en Huub Claessen,
25 jaar scheidsrechter en 25 jaar lid
van onze vereniging.

Zowel bij het 50-jarig, als het 60-jarig jubileum was Hein Hendrix actief als lid van het organisatiecomité. Bij de viering van ons 75-jarig jubileum zou Hein worden gehuldigd in verband met zijn 40-jarig lidmaatschap.

Het heeft niet zo mogen zijn. Hein, hier (vierde van rechts) op de foto ter gelegenheid van het 60-jarig jubileum, overleed op 2 september jl.

Onze ereleden: J. van Helden (ere-voorzitter), J. Schmeits, J. Schmitz en H. Boots

Resultaten Fair Play:

Veldvoetbal standaardteams

1963
 1983 (tevens kampioen)
 1984
 1986
 1994
 1995
 1997
 1998
 2000
 2001

Veldvoetbal reserveteams

1976
 1988

Zaalvoetbal:

1987
 1992
 2002

Landelijk fair play 1982 te Tiel

Bestuurders

Voorzitters:

1951 – 1953	dhr. Schuren
1953 – 1957	dhr. Kool
1957 – 1962	H. Korsten
1962 – 1973	J. Van Helden
1973 – 1979	J. Schmeits
1979 – 1991	F. Houben
1991 – 1994	H. Boots
1994 -	M. Triepels-Peeters

Secretarissen

tot sept. 1961	J. van Helden
1961 -	Th. Bams
1962 - 1963:	M. Kessels
1963 - 1967	J. Engelen (vanaf 1965 waargenomen door Kessels)
1967 - 1969	H. Boots,(waargenomen door Hendrix en Senden)
1969 - 1974	M. Senden
1974 - 1996	A. Hillen
1996 -	H. Claessen

Penningmeesters

- 1958	J. Schmitz
1958 - 1962	Hendriks
1962 - 1980	Th. Bams
1980 - 1985	H. Teeuwen
1985 – 1990	M. van der Linden
1990 - 1998	E. Theelen
1998 -	H. Claessen

Ereleden

1959:	Sjeng Schmitz erelid bij afscheid als penningmeester
7 sept 1959:	Frans Hugens († 2-9-1978)
7 sept 1959	Ed Gielens (oud hoofdbestuurslid van de COVS)
22 juli 1963	Paulus Teeuwen († 20-10-1971)
22 juli 1963	Harry Korsten bij zijn afscheid als voorzitter († 2-3-1975)
28 okt. 1967	Oprichter Piet Straus bij feestavond 40-jarig bestaan. († 25-11-1985)
19 feb. 1979	Jos Schmeits bij zijn afscheid als voorzitter
25 feb. 1980	Theo Bams bij zijn afscheid als penningmeester
19 feb. 1991	Frans Houben bij zijn aftreden als voorzitter († 28 maart 2001)
21 feb. 1995	Huub Boots na zijn afscheid als voorzitter in 1994

Ere-voorzitter:

15-10-1973	Sjeng Van Helden benoemd tot ere-voorzitter
------------	---

WIST U DAT

- In 1958 ter kennis van de vergadering werd gebracht “dat zich bij een jeugdtoernooi een ergerlijk voorval heeft voorgedaan, waarbij de ene scheidsrechter zijn aldaar met de leiding belaste collega voor prul neerzette” ...
- bij de ledenvergadering van 11 december 1961 Sint Nicolaas niet aanwezig kon zijn “vanwegen gezinsuitbreiding” ...
- bij het afscheid van voorzitter Van Helden in 1973 een “afscheidscadeaucommissie” in het leven werd geroepen...
- door de voorzitter van deze commissie, Piet Stiphout, aan de scheidende voorzitter een fiets werd overhandigd...
- In 1977 maar liefst 22 teams deelnamen aan de spelregelwedstrijden voor junioren...
- Ton Hillen in 1980 heeft voorgesteld de naam van de vereniging te wijzigen in Omstreken en Roermond...
- de jaarvergadering in 1980 een korte onderbreking kende met daverende lachsalvo's doordat een schoolbord op het hoofd van regiovoorzitter Emans viel...
- dat lachen mocht, omdat het slachtoffer hier toch voor verzekerd was, daar hij lid was van de K.N.V.B...
- op 26 mei 1989 alle leden van de vereniging een horloge of trainingspak in ontvangst mochten nemen...
- in juni 1991 maar liefst vier mensen van de groep Roermond de zilveren KNVB-speld ontvingen wegens hun verdiensten tijdens hun lange loopbaan als scheidsrechter (Jan Bogie, Herman Teeuwen, Peter van Soest en Gerrit Neeten....
- Gerrit Neeten scheidsrechter is geworden omdat hij tijdens een schorsing van een half jaar toch iets met voetballen wilde doen....
- in juni 1993 vier zilveren jubilarissen werden gehuldigd: Harry Allers, Sjra Hulsbosch, Ton Hillen en Gerrit Neeten...
- tijdens de jaarvergadering in 1999 drie jubilarissen werden gehuldigd: Sjeng van Helden was 50 jaar, Ben Wolters 50 jaar en Huub Boots 40 jaar lid...
- dit maar een greep is uit de vele huldigungen in de loop der jaren...
- ons erelid Pastoor Schmeits van Nunhem enkele jaren geleden de tekst van zijn preken aanplakte in de vitrine voor de afgelastingen van de voetbalclub ...
- toen onze eerwaarde voorzitter in een jaarvergadering het verzoek kreeg om een begroting te maken, hij antwoordde “dat hij als de slimste der pastoors wordt aangezien, maar beslist geen financieel deskundige is, zoals enkele leden zijn”.....
- Eugène Theelen, in 1994 als grensrechter aangewezen als grensrechter bij Willem II-Go Ahead, de toegang tot het stadion geweigerd werd, terwijl Annie Houben en Mart Triepels wel binnen mochten, omdat zij over een kaart beschikten...
- er op de trainingen in Herkenbosch in het midden van de jaren negentig maar liefst vijf nationaliteiten aanwezig waren...
- in 1981 voor het eerst werd deelgenomen aan een zaalvoetbalkampioenschap en wel door een “bestuursteam”...
- de voorbereiding op het zaalvoetbaltoernooi in 1994 schriftelijk gebeurde...
- dat toen na twee wedstrijden en 14 tegendoelpunten besloten werd alles in te zetten op de fair-play-beker...
- in 1995 bij het zaalvoetbaltoernooi de fair-play-cup door loting werd misgelopen...
- dat wij in 1998 de fair-play-cup voor standaardteams bij het veldvoetbal definitief in ons bezit kregen...
- dat pas in 2002 de sportiviteitsbeker van het zaalvoetbaltoernooi weer werd veroverd ...

Het huidige bestuur:

Huub Claessen, secretaris-penningmeester, Mia Triepels, voorzitter, Jos Tobben, bestuurslid, Jan Schreurs, bestuurslid a.i., (Bart Böschen ontbreekt in verband met verblijf in Engeland)

Verslag Kascommissie over het verenigingsjaar '68-'69.

D.d. 8 september j.l. controleerden ondergetekenden de boeken en bescheiden van de Scheidsrechtersvereniging Roermond en Omstreken ten huize van de Penningmeester de heer Bams.

Alles werd door ons keurig in orde bevonden en alle bedragen klopten tot op de cent nauwkeurig. Mede door het correcte en zuinige beleid van onze penningmeester kon hij ook dit jaar zijn financiële verslag, zij het dan niet zo groot als het vorig jaar, met een behoorlijk batig saldo afsluiten.

Na afloop werd nog 'n gezellig babbeltje gemaakt onder het genot van een goede kop koffie en 'n heerlijke cognac.

Hierna togen wij huiswaarts, zij het dat een persoon enigzins onzeker en wankel de trappen van het grote huis aan de Kapellerlaan verliet. Waarschijnlijk waren hem de cijfers naar het hoofd gestegen.

Roermond, 15.9.1969

De Kascommissie:

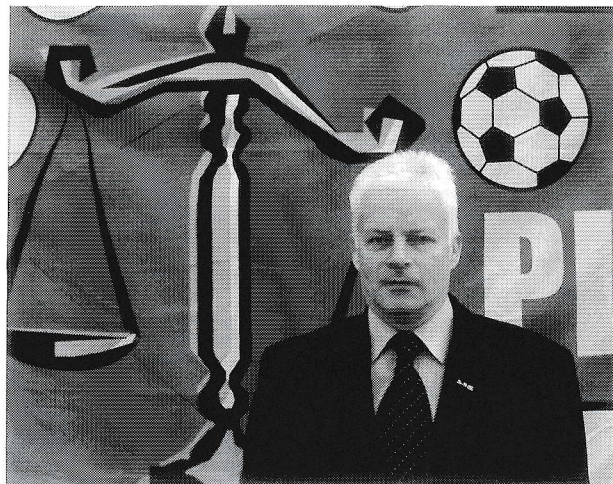
Het. DerEkkx

A. Bierbaum

1969: kascontrolecommissie, het gaat er gemoedelijk aan toe

Ton Hillen

op 22 november 2002
tijdens een bijzondere
algemene ledenvergadering
wegens zijn grote verdiensten
voor de vereniging
benoemd tot erelid
van Scheidsrechterver. Roermond e.O.

2 november 2002: Bij een fotosessie ter gelegenheid van het jubileum zijn aanwezig:

van links naar rechts:

Bovenste rij: Ger Peeters, Harry van Mastrigt, Seyphy Tanburoglu, Jan Schreurs,
Tweede rij: Wim Ramakers, Koos Beurskens, Huub Lemmens, Mart Triepels, Peter Smeets, Sigi Schwarz,
Eugène Theelen, Thei Nijssen, John Maas, Bart Grosveld, Martijn Broens, Ger Neeten, Lei Knobben,
Bernard Schenk, Ton Hillen, Peter Vrenken, Jan Bogie, Harrie Allers.
Zittend: Huub Claessen, Sjeng van Helden, Jos Schmeits, Mia Triepels, Sjeng Schmitz, Jos Tobben.

